Lieta Nr. C 20 3474 13

S P R I E D U M S
L A T V I J A S R E P U B L I K A S V Ā R D Ā
Liepājā, 2015.gada 26.janvārī

Liepājas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Liena Jansone
ar tiesas sēžu sekretāri Artu Grēberi
piedaloties tulkam Aldim Stonim
prasītājas pārstāvei zvērinātai advokātei Lindai Elsberģei, atbildētājas pārstāvei /pers. D/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Biedrība „Šķēdes 15" maza apmēra prasībā pret /pers. E/ par parāda piedziņu. Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

prasītāja cēlusi maza apmēra prasību pret atbildētāju, kurā lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu Ls 569,22, nomaksātos tiesas izdevumus – valsts nodevu Ls 85,38 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 99,60, kā arī lūdz noteikt prasītāja tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% no nesamaksātās parāda pamatsummas. Prasība pamatota uz Civillikuma 1756., 1765.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar 2009.gada 31.jūlija Aktu par nekustamā īpašuma /adrese A/, nodošanu un pārņemšanu dzīvokļu īpašnieku pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, Liepājas pilsētas dome nodeva biedrībai "Šķēdes 15" īpašumu pārvaldīšanā un apsaimniekošanā ar 2009.gada 1.augustu. No šī brīža biedrība "Šķēdes 15" iekasē maksu no mājas dzīvokļu īpašniekiem un īrniekiem par nekustamā īpašuma /adrese B/ apsaimniekošanu un komunālajiem maksājumiem saskaņā ar izrakstītajiem rēķiniem. Atbildētājai pieder dzīvoklis Nr./adrese/. Nekustamā īpašuma apsaimniekošanas līgumu atbildētāja ir atteikusies noslēgt. Parāds par apsaimniekošanas un komunālajiem maksājumiem atbildētājai sācis veidoties no 2010.gada februāra mēneša. Atbildētāja ir veikusi iemaksas daļējai parāda segšanai, tomēr parāds turpina pieaugt. 2011.gada 27.septembrī atbildētājai tika izsniegts brīdinājums par parāda apmaksu, kuru atbildētāja ir saņēmusi un parakstījusi. Saskaņā ar aprēķinu, atbildētājas parāds uz 2013.gada 31.augustu sastāda Ls 569.22.

2014.gada 30.decembrī prasītāja tiesā iesniegusi pieteikumu par prasījuma apmēra palielināšanu un pieauguma pievienošanu, kurā norādīts, ka laika periodā no 2013.gada 1.septembra līdz 2013.gada 31.decembrim parāds pieaudzis un sastāda EUR 1126,61, tai skaitā pamatparāds EUR 1077,27, likumiskie procenti - EUR 49,34.

Lūdzu tiesu piedzīt no atbildētājas /pers. E/ par labu Biedrībai "Šķēdes 15" apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu par laika periodu no 2010.gada 1.februāra līdz 2014.gada 31.decembrim EUR 1126,61, tai skaitā pamatparāds EUR 1077,27, likumiskie procenti - EUR 49,34; piedzīt no ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 apmērā un valsts nodevu EUR 161,59 apmērā; piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 99,60 apmērā un atzīt biedrībai "Šķēdes 15" tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās parāda summas.

Prasītāja nav lūgusi iztiesāt lietu tiesas sēdē.

Atbildētāja 2013.gada 19.novembrī tiesai iesniegusi paskaidrojumus par prasību, norādot, ka vēlas, lai lietu izskata tiesas sēdē. Savos paskaidrojumos atbildētāja norāda, ka viņai nav saprotams vai prasītāja reāli apsaimnieko māju /adrese/ vai tikai iekasē rēķinus par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, kā norādīts prasības pieteikumā. Norādīts, ka atbildētājs dzīvoklim 2010./2011g. un 2011./2012.g. apkures sezonā netika nodrošināta pienācīga apkure, jo gaisa temperatūra dzīvokļa dzīvojamā istabā un guļamistabā aukstajā gada laikā nav sasniegusi 18 grādus, par ko prasītājam tika iesniegtas vairākas pretenzijas, bet nekādas izmaiņas dzīvokļa apkurē netika veiktas. Rēķini par nepienācīgo dzīvokļa apkuri tikuši piestādīti tādā apmērā, it kā būtu nodrošināta normatīvajiem aktiem atbilstoša apkure. Atbildētāja uzskata par nepamatotu prasītājas prasījumu atmaksāt viņai ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 70 apmērā, jo juridisko palīdzību prasītājai ir sniedzis zvērināta advokāta palīgs, nevis advokāts.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Tiesa, 2013.gada 29.novembrī, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26} pantu, pamatojoties uz atbildētājas pieteikto lūgumu, nolēmusi iztiesāt lietu tiesas sēdē prasības tiesvedības kārtībā.

Prasītājas pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja un sniedza paskaidrojumus pēc prasības pieteikumā norādītajiem motīviem un uz prasības pieteikumā norādītā pamata, papildus paskaidrojot, ka līdz prasības celšanai tiesā atbildētāja nav izvirzījusi prasītājai pretenzijas par to, ka viņas dzīvoklim nebūtu nodrošināta likuma normām atbilstoša apkure. Pēc atbildētājas tiesai iesniegto paskaidrojumu saņemšanas, 2013.gada 23.decembrī prasītāja ir veikusi temperatūras mērījumus atbildētājas dzīvoklī. Veicot mērījumus ticis konstatēts, ka temperatūra pie grīdas ir 19,4 grādi, pie ārējās sienas 17,9 grādi, pie radiatora 35 grādi, pie iekšējās sienas 19,4 grādi. Prasītājas pārstāve paskaidroja, ka siltuma nesēja temperatūru regulē dators. Tādējādi no siltummezgla siltumnesēja temperatūra, kas tiek padota apkures sistēmā, ir atkarīga no ārējās gaisa temperatūras. Bez tam, 2014.gada 20.decembrī prasītāja esot veikusi atkārtotus gaisa temperatūras mērījumus mājas dzīvokļos, un konstatējusi, ka pie ārējās gaisa temperatūras +6 grādi, temperatūra dzīvokļos svārstās no +18 līdz +22,7 grādiem, atkarībā no dzīvokļa atrašanās vietas un dzīvokļa īpašnieku veiktajiem pasākumiem dzīvokļa energoefektivitātes paaugstināšanai. Vienlaikus prasītājas pārstāve paskaidroja, ka atbildētājas dzīvoklī šo mērījumu veikšana neesot bijusi iespējama, jo

komisijai atbildētājas dzīvoklī esošā persona šos mērījumus veikt neesot atļāvusi.

Attiecībā uz prasītājas pārstāves iebildumiem par to, ka laika periodā no 1.jūnija līdz 31.oktobrim apsaimniekošanas maksa tiek palielināta līdz 0,40 Ls/m^2, prasītājas pārstāve paskaidroja, ka šādu lēmumu par to, ka laikā, kad nav maksājumi par apkuri, dzīvokļu īpašnieki veiks apsaimniekošanas maksu palielinātā apmērā, tādējādi veidojot uzkrājumus mājai nepieciešamo renovācijas un citu nepieciešamo darbu veikšanai, dzīvokļu īpašnieki ir pieņēmuši 2010.gada 23.novembra kopsapulcē. Atbildētāja, līdz pat prasības celšanai, nekad neesot iebildusi pret šo dzīvokļu īpašnieku lēmumu un šis kopsapulces lēmums arī neesot likumā noteiktā kārtībā apstrīdēts. Bez tam, arī pēc prasības celšanas atbildētāja ir veikusi maksājumus, tostarp daļu no rēķiniem apmaksājot pilnā apmērā. Arī veicot maksājumus nepilnā apmērā, atbildētāja nekad neesot norādījusi, ka maksājumi tiek veikti par kādām konkrētām rēķinos norādīto sniegto pakalpojumu pozīcijām.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina daļā par parāda, par aprēķināto parādu par apkuri un daļā par apsaimniekošanas maksas, kas laika posmā no 1.jūnija līdz 31.oktobrim tiek paaugstināta līdz 0,40 Ls/m^2, piedziņu. Papildus rakstveida paskaidrojumos norādītajam, atbildētājas pārstāve paskaidroja, ka no 2010.gada 23.novembra Īpašnieku biedrības „Šķēdes 15" kopsapulces protokola neesot secināms, ka tām 27 personām, kuras šajā sapulcē piedalījušās, ir bijušas tiesības lemt par apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu laika posmā no 1.jūnija līdz 31.oktobrim. Bez tam, neesot skaidrs, vai šīs 27 personas, kuras norādītas kā dzīvokļu īpašnieki ir arī biedrības „Šķēdes 15" biedri. Lēmumu par apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu var pieņemt tikai dzīvokļu īpašnieku kopība, nevis biedrības biedri, taču saskaņā ar prasītājas iesniegto 2010.gada 23.novembra kopsapulces protokolā norādīto, tā ir īpašnieku biedrības, nevis dzīvokļu īpašnieku kopības sapulce. 2014.gada 20.decembra aktā, kurā norādīts, ka komisijai nav ļauts veikt gaisa temperatūras mērījumus atbildētājas dzīvoklī, nav norādīts, kura konkrētā persona šādus mērījumus nav atļāvusi veikt. Turklāt aktā norādītais, ka virtuvē un viesistabā ir padomju laika radiatori ir pretrunā ar liecinieka /pers. G/ liecībām par to, ka dzīvoklī ir veikta radiatoru nomaiņa. Līdz ar to, atbildētājas pārstāve uzskata, ka ceļot prasību, prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētājas dzīvoklī gada aukstajā laikā būtu bijusi nodrošināta 18 grādu temperatūra. Dzīvoklī 2013.gada 23.decembrī veiktie mērījumi ir izdarīti laikā, kad ārējā gaisa temperatūra ir bijusi +6 grādi, kas liecinot par to, ka laikā, kad ārējā gaisa temperatūra ir zemāka, tad dzīvoklī gaisa temperatūra 18 grādus nesasniedz. Atbildētājas pārstāve nevarēja norādīt kurās konkrētās dienās dzīvoklī iekšējā gaisa temperatūra bijusi zemāka par 18 grādiem, taču norādīja, ka tas varētu būt laika periods no decembra otrās puses līdz februārim ieskaitot, jo šajā laika periodā parasti ārējā gaisa temperatūra ir zemāka par +6 grādiem.

Liecinieks/pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka ir atbildētājas dzīvesbiedrs un 2013.gada ziemā esot bijušas dienas, kad temperatūra atbildētājai piederošajā dzīvoklī gaisa temperatūra ir bijusi 14,5 grādi. Atbildētāja par šo faktu esot ziņojusi prasītājai, norādot, ka viņas piederošajam dzīvoklim aprēķinātā apkures maksa būtu samazināma, bet esot saņemta atbilde, ka apsaimniekotāja rīcībā nav tādu naudas līdzekļu, lai novērstu esošo situāciju. Arī dzīvokļu īpašnieku kopsapulcēs jautājums par to, ka atbildētājai būtu jāmaksā mazāk par apkuri, nekā pārējiem dzīvokļu īpašniekiem, nekad neesot lemts. Vienlaikus liecinieks paskaidroja, ka ar rakstveida pretenziju pie prasītājas atbildētāja nekad neesot vērsusies. Liecinieks uzskata, ka mājas iedzīvotāji nepiekristu, ka tiek paaugstināta siltumnesēja temperatūra, tādējādi nodrošinot 18 grādu temperatūru atbildētājas dzīvoklī, jo tad visiem būtu ievērojami lielāki apkures rēķini. Liecinieks arī nevarēja atbildēt uz jautājumu, vai gadījumā, ja tiktu paaugstināta siltumnesēja kopējā mājai piegādātā apkures sistēmas ūdens temperatūra, pati atbildētāja un viņš kā atbildētājas dzīvesbiedrs būtu gatavi maksāt lielākus rēķinus par apkuri.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus, prasības pieteikumā norādītos argumentus, prasītājas un atbildētājas pārstāvju sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar likuma Par dzīvokļu īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) 8.pantu, visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Savukārt šī paša likuma 12.pantā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz [..] izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, kā arī [..] atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja šāda atlīdzība paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā; Dzīvokļa īpašnieks norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Savukārt saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.pantu, dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus. Savukārt saskaņā ar šī paša likuma 13.pantu, dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Liepājas Zemesgrāmatu nodaļas nodalījuma noraksts (lietas 15.lapa) apliecina, ka atbildētāja, pamatojoties uz 1999.gada 25.augusta pirkuma līgumu, ir dzīvokļa īpašuma Nr.28, kas atrodas /adrese/, īpašniece.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka atbildētājai ir saistoši likumā Par dzīvokļu īpašumu" un Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktie dzīvokļa īpašnieka pienākumi.

Saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, [..]pašvaldības pienākums ir pārvaldīt dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai[..].

Akts par nekustamā īpašuma /adrese A/, nodošanu un pārņemšanu dzīvokļu īpašnieku pārvaldīšanā un apsaimniekošanā (lietas 18.lapa) apliecina, ka pamatojoties uz Liepājas pilsētas domes 2006.gada 12.oktobra lēmumu nekustamais īpašums /adrese A/, ar 2009.gada 1.augustu ir nodots biedrības „Šķēdes 15" pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Līdz ar to ir atzīstamas prasītājas - biedrības „Šķēdes 15", prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Prasītāja norāda, ka atbildētāja nav pildījusi likumā „Par dzīvokļa īpašumu", Dzīvokļa īpašuma likumā pienākumus segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, lai gan viņai ir nodrošināta dzīvojamās mājas apsaimniekošana un iespēja lietot visus komunālos pakalpojumus.

Parāda aprēķins (lietas 69.-71.lapa) apliecina, ka atbildētāja laika posmā no 2010.gada 1.februāra līdz 2014.gada 20.decembrim nav veikusi apsaimniekošanas maksas un maksas par sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem apmaksu pilnā apmērā, kā rezultātā prasītāja ir aprēķinājusi, ka atbildētājas parāds par neapmaksātajiem mājas apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem par šo periodu ir EUR 1077,27 apmērā.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 27.^{1} panta pirmo un piekto daļu, par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu lemj tikai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce. Dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmums ir saistošs visiem dzīvokļu īpašniekiem, ja "par" balsojusi vairāk nekā puse no dzīvokļu īpašnieku skaita.

Atbildētājas pārstāve, iebilstot pret celto prasību ir norādījusi, ka prasītāja ir nepamatoti laika periodos no 1.jūnija līdz 31.oktobrim palielinājusi apsaimniekošanas maksu līdz 0,40 Ls/m^2 (0,57 EUR/m^2), jo saskaņā ar 2010.gada 23.novembra kopsapulces protokolu (lietas 76.-77.lapa), ir notikusi biedrības „Šķēdes 15", nevis dzīvojamās mājas, kas atrodas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku sapulce. Bez tam, sapulcē nav bijis kvorums, jo piedalījušies tikai 27 no kopumā 66 dzīvokļu īpašniekiem, t.i., mazāk kā 50% no visu mājas dzīvokļu īpašnieku skaita.

Akts par nekustamā īpašuma /adrese A/ nodošanu un pārņemšanu dzīvokļu īpašnieku pārvaldīšanā un apsaimniekošanā (lietas 18.lapa) apliecina, ka kopējais īpašumu skaits šajā daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā ir 70. Savukārt kopsapulces protokols (lietas 76.-77.lapa) apliecina, ka 2010.gada 23.novembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē, kurā tika pieņemts lēmums par apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu līdz 0,40 Ls/m^2 laika periodā no 1.jūnija līdz 31.oktobrim, ir piedalījušies 27 personas. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka 2010.gada 23.novembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē ir piedalījušies, un līdz ar to arī balsojuši „par" apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu, mazāk kā 50% no visu kopīpašnieku skaita.

Lai gan atbildētāja pārstāve norāda, ka no 2010.gada 23.novembra kopsapulces protokola nav saprotams, vai ir notikusi biedrības biedru vai dzīvokļu kopīpašnieku sapulce, atbildētājas pārstāve paskaidroja, ka atbildētāja nav biedrības „Šķēdes 15" biedre. Vienlaikus, atbildētāja šajā kopsapulcē ir piedalījusies. Līdz ar to ir atzīstams, ka neraugoties uz protokolā nekorekti norādīto kopsapulces veidu - Īpašnieku biedrības „Šķēdes 15" kopsapulce, ir notikusi dzīvokļu īpašnieku kopsapulce, ko apliecina protokolam pievienotais sapulces dalībnieku saraksts un atbildētājas piedalīšanās šajā kopsapulcē, kā arī protokola saturs, no kura nepārprotami izriet, ka ir sasaukta atkārtota dzīvokļu īpašnieku sapulce, jo iepriekšējā dzīvokļu īpašnieku sapulcē nav bijis kvorums.

Kā norādīts judikatūrā, situācijā, kurā dzīvokļa īpašnieki ir izteikuši savu gribu un piekrišanu apsaimniekošanas maksas paaugstināšanai, izšķirošais apstāklis noteikti nevar būt šādas gribas izteikšanas vietai un laikam. Daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašniekiem ļoti bieži rodas problēmas gan ar sapulču sasaukšanu, gan ar to, ka uz sapulcēm ierodas tikai daži dzīvokļu īpašnieki un jautājumus neizdodas atrisināt. Līdz ar to ir jāatrod veids, kā īpašnieki var savstarpēji vienoties. To, ka šāds risinājums ir iespējams, apliecina arī Dzīvokļu īpašuma likums, kurš stājās spēkā 2011.gada 1.janvārī, un kura 18.panta otrā daļa paredz, ka dzīvokļu īpašnieku kopība par savā kompetencē esošajiem jautājumiem lēmumus var pieņemt dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē, nesasaucot dzīvokļu īpašnieku kopsapulci – aptaujas veidā, citādi savstarpēji vienojoties. Šādu vairāku lēmumu pieņemšanas veidu akceptēšana tikai norāda uz to, ka galvenais, lai tiktu konstatēta vairākuma dzīvokļu īpašnieku griba, kas ir noteicošā, pieņemot lēmumus. (Skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 20.jūnija spriedums lietā Nr.SKC-0130-14).

Konkrētajā gadījumā neviens no daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašniekiem nav apstrīdējis 2010.gada 23.novembra kopsapulces protokolu, lai gan apsaimniekošanas maksa laika periodā no 1.jūnija līdz 31.oktobrim tiek paaugstināta jau kopš 2011.gada.

Saskaņā ar Civillikuma 1434.panta pirmo daļu, piekrišanu var dot ne vien pirms attiecīgās darbības, bet arī tad, kad to uzsāk, un pat vēlāk; pēdējā gadījumā to sauc par apstiprinājumu.

Līdz ar to, pamatojoties uz apstākli, ka 2010.gada 23.novembra kopsapulces lēmums ne no viena mājas dzīvokļa īpašnieka puses nav apstrīdēts, lai gan apsaimniekošanas maksa palielinātā apmērā laika posmā no 1.jūnija līdz 31.oktobrim tiek noteikta jau no 2011.gada, tiesa atzīst, ka dzīvojamās mājas, kas atrodas /adrese/ īpašnieki ir pauduši savu atbalstu(gribu) apsaimniekošanas maksas paaugstināšanai.

Turklāt, kā izriet no protokolam pievienotā sapulces dalībnieku saraksta, atbildētāja šajā kopsapulcē ir piedalījusies un balsojusi „par" apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu laika periodā no 1.jūnja līdz 31.oktobrim līdz 0,40 Ls/m^2, t.i., atbildētāja ne tikai nav apstrīdējusi šo dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu, bet pati personiski ir paudusi atbalstu šāda lēmuma pieņemšanai. Arī no parāda aprēķina (lietas 69.-71.lapa) izriet, ka atbildētāja nav iebildusi šādai apsaimniekošanas maksas paaugstināšanai, jo jau 2011.gada jūlija līdz novembra izrakstītajos rēķinos norādītās summas samaksu ir veikusi pilnā apmērā.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka pie lietā nodibinātajiem apstākļiem, ir secināms, ka mājas dzīvokļu īpašnieki, laika posmā no 2011.gada jūlija, kad pirmo reizi ikmēneša rēķinos tika iekļauta apsaimniekošanas maksa tās paaugstinātajā apmērā, neapstrīdot 2010.gada 23.novembra kopsapulces lēmumu, ar kuru nolemts laika posmā no 1.jūnija līdz 31.oktobrim noteikt apsaimniekošanas maksu līdz 0,40 Ls/m^2, kā arī pati atbildētāja, balsojot „par" šāda lēmuma pieņemšanu, ir piekrituši apsaimniekošanas maksas paaugstināšanai. Tādējādi tiesa atzīst par pamatotu un piedzenamu no atbildētājas prasītājas parāda aprēķinā norādīto apsaimniekošanas, tostarp maksu, kas laika periodā no 1.jūnija līdz 31.oktobrim ir aprēķināta paaugstinātā - 0,40 Ls/m^2 (0,57 EUR/m^2) apmērā.

Bez tam, atbildētājas pārstāve, iebilstot pret celto prasību ir norādījusi, ka nepamatoti no atbildētājas tiek pieprasīts veikt pilnā apmērā maksu, par atbildētājas dzīvoklim piegādāto siltumenerģiju dzīvokļa apsildei (apkurei), jo atbildētājas dzīvoklī laika periodā no decembra otrās puses līdz februārim ieskaitot, gaisa temperatūra esot bijusi zemāka par +18 grādiem.

Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.102 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 211-08 "Daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamie nami" Pielikumā Nr.2 norādīto, daudzdzīvokļu dzīvojamie namu un to apkures sistēmas projekts ir izstrādāts ņemot vērā, ka iekšējā gaisa temperatūra aukstajā gadalaikā dzīvojamā istabā, guļamistabā un virtuvē ir nodrošināma ne zemāka par +18 grādiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Starp pusēm nav strīda, ka atbildētājas dzīvoklim ir nodrošināta centrālā apkure. Strīds ir par to, vai siltumenerģija atbildētājas dzīvoklim tiek piegādāta pietiekamā apmērā. Pamatojoties uz apstākli, ka iebildumus par saņemtā pakalpojuma kvalitāti ir cēlusi atbildētāja, tad uz atbildētāju arī gulstas šo iebildumu pierādīšanas pienākums.

Atbildētāja, iebilstot sniegtā pakalpojuma – dzīvokļa apkure, kvalitātei, atsaucās uz tiesas sēdē nopratinātā liecinieka /pers. G/ liecību, kurš tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada ziemā esot bijušas dienas, kad atbildētājai piederošajā dzīvokli iekšējā gaisa temperatūra ir bijusi 14,5 grādi.

Tiesa atzīst, ka ne lietā nopratinātais liecinieks, ne atbildētājas pārstāve nevarēja norādīt konkrētus datumus vai laika periodu, kurā gaisa temperatūra atbildētājas dzīvoklī ir bijusi zemāka par +18 grādiem. Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē atzina, ka lai gan konkrētus datumus, kad gaisa temperatūra atbildētājas dzīvoklī bijusi zemāka par +18 grādiem viņa norādīt nevar, taču ņemot vērā, ka aukstākais laika periods Latvijā ir no decembra otrās puses līdz februārim ieskaitot, tad šis laika periods arī tiek norādīts kā tas, kurā dzīvoklim nav nodrošināta pietiekama siltumenerģijas padeve. Bez tam, kā tiesas sēdē apstiprināja liecinieks /pers. G/, atbildētāja nav rakstveidā griezusies pie prasītājas ar iebildumiem par dzīvoklim nepietiekami piegādāto siltumenerģiju. Savukārt atbildētājas pārrunas ar prasītāju ir bijušas par to, lai atbildētājai samazina maksu par apkuri, nevis gaisa temperatūras paaugstināšanai dzīvoklī palielina siltumenerģijas padevi, kas attiecīgi nozīmētu gan atbildētājai, gan pārējiem dzīvokļu īpašniekiem, arī lielāku ikmēneša maksu par apkuri.

Par nepamatotu tiesa atzīst atbildētājas pārstāves norādīto, ka atbildētājas dzīvokļa nepietiekamo siltumapgādi apliecina fakts, ka pie ārējās gaisa temperatūras +6 grādi, saskaņā ar prasītājas 2013.gada 23.decembra mērījumiem, dzīvoklī, atkarībā no temperatūras mērīšanas vietas gaisa temperatūra ir svārstījusies robežās no 17,9-35 grādiem, kas tādējādi norāda uz apstākli, ka pie zemākas ārējās temperatūras, dzīvoklī viennozīmīgi temperatūra būs zemāka par +18 grādiem. Vispirms, tiesai nav iesniegti nekādi pierādījumi par ārējo gaisa temperatūru periodos, kuros atbildētāja uzskata, ka viņas dzīvoklī nav bijusi nodrošināta atbilstoša apkure. Bez tam, kā tiesas sēdē paskaidroja prasītājas pārstāve, dzīvojamai mājai piegādātā siltumnesēja temperatūra, kas tiek padota apkures sistēmā, tiek regulēta datorizēti, t.i., datora programma, atbilstoši ārējā gaisa temperatūrai, saskaņā ar grafiku (lietas 74.lapa), regulē siltumnesēja temperatūru. Tādējādi pazeminoties ārējai gaisa temperatūrai tiek palielināta siltumnesēja temperatūra, kas tiek padota apkures sistēmā, un līdz ar to, tiesa atzīst, ka nav pamata secinājumam, ka ārējā gaisa temperatūras pazemināšanās tiešā veidā ietekmē arī strīdus dzīvojamās telpas iekšējo gaisa temperatūru.

Līdz ar to, tiesa uzskata, ka atbildētāja nav pierādījusi savu iebildumu pamatotību, un konkrēti, nav pierādījusi kādā konkrēti laika periodā un apmērā prasītāja nav nodrošinājusi atbildētājas dzīvokli ar apkuri, un tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājas pienākums ir veikt samaksu par saņemto

pakalpojumu – dzīvokļa apkuri, pilnā apmērā.

Tādējādi, ņemot vērā, ka atbildētāja prasītājas veikto parāda par apsaimniekošanas un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem, matemātisko aprēķinu nav apstrīdējusi, un iebildumi pret prasību ir saistīti ar apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu laika periodā no 1.jūnija līdz 31.oktobrim un dzīvoklim nepietiekamā apmērā nodrošināto apkuri, kurus tiesa ir atzinusi par nepamatotiem, tiesa atzīst, ka atbildētāja nav pildījusi savus kā dzīvokļa īpašnieces likumā noteiktos pienākumus segt izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, un norēķināties par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, lai gan viņai ir nodrošināta dzīvojamās mājas apsaimniekošana un iespēja lietot visus komunālos pakalpojumus, un līdz ar to, no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenams parāds par sniegtajiem dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2010.gada 1.februāra līdz 2014.gada 31.decembrim prasītājas norādītajā - EUR 1077,27 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu, procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Parāda summas aprēķins (lietas 69.-71.lapa) apliecina, ka laika posmā no 2010.gada 1.februāra līdz 2014.gada 31.decembrim atbildētāja nav veikusi apsaimniekošanas maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem ikmēneša maksājumus pilnā apmērā. Līdz ar to, ir atzīstamas prasītājas tiesības par termiņā neveiktiem maksājumiem par savlaicīgi neveiktiem maksājumiem aprēķināt likumiskos nokavējuma procentus.

Tiesa, ņemot vērā konstatēto apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu nokavējumu no atbildētājas puses, likumisko nokavējuma procentu aprēķinu par laika periodu no 2010.gada 1.marta līdz 2014.gada 31.decembrim EUR 49,34 apmērā atzīst par pamatotu, un nekonstatējot kļūdas aprēķinos, par piedzenamu no atbildētājas.

Civillikuma 1838.pants nosaka, *ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.* Atbildētāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus par to, ka viņa ir samaksājusi prasībā norādītos maksājumus lielākā apmērā, nekā norāda prasītāja. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka ņemot vērā spriedumā norādīto argumentāciju, prasība ir apmierināma pilnībā, piedzenot no atbildētāja parādu par dzīvojamās mājas kopīpašuma apsaimniekošanu un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2010.gada 1.februāra līdz 2014.gada 31.decembrim EUR 1077,27 un likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2010.gada 1.marta līdz 2014.gada 31.decembrim EUR 49,34.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi: samaksātā valsts nodeva – EUR 161,59, ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi – EUR 4,70. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu, no atbildētāja par labu valstij ir piedzenami prasītājas nesegtie tiesas izdevumi EUR 6,21 (lietas 1.lapa) apmērā.

Prasītāja pieteikusi lūgumu piedzīt no atbildētājas ar lietas vešanu saistītos izdevumus par lietas ietvaros sniegto zvērināta advokāta palīdzību.

2013.gada 10.septembra rēķins un maksājuma uzdevums (lietas 28.-29.lapa) apliecina, ka prasītāja par zvērināta advokāta sniegto palīdzību izskatāmās lietas ietvaros ir veikusi samaksu Ls 70 (EUR 99,60) apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji[..].

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a.apakšpunktu, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurās ir mantisks raksturs, un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, tiek atlīdzināti to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30% no prasījuma apmierinātās daļas. Bez tam, saskaņā ar šī paša likuma un panta ceturto daļu, ja prasība tiek izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50% no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmērā.

Ņemot vērā, ka prasība tiek apmierināta EUR 1126,61 apmērā, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenami izdevumi par lietas ietvaros sniegto zvērināta advokāta palīdzību EUR 99,60 apmērā.

Par nepamatotiem atzīstami atbildētājas iebildumi par to, ka prasītājas norādītie ar lietas vešanu saistītie izdevumi nav atlīdzināmi, jo Maksājuma uzdevumā (lietas 29.lapa), ir norādīts, ka maksājums tiek veikts par zvērināta advokāta palīga sniegtajiem pakalpojumiem, bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.pantu, tiek atlīdzināti tikai advokātu, nevis advokātu palīgu sniegtie pakalpojumi. Saskaņā ar Advokatūras likuma 4.panta 1. un 2.punktu, Latvijā par advokātiem var būt gan zvērināti advokāti, gan zvērinātu advokātu palīgi. Līdz ar to, zvērināta advokāta palīgs ir attiecināms uz to personu loku, kura sniegtie pakalpojumi ir atlīdzināmi Civilprocesa likuma 44.panta kārtībā.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot to apmēru.

Saskaņā ar Civillikuma 1757. un 1765. pantam, tiesa nosaka prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja procentus– 6 % gadā no piedzītās parāda pamatsummas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam, taisot spriedumu par naudas summas un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 56.pantu, 189.pantu - 193.pantu, 195.pantu, 204.[1] pantu, 250.[25]pantu, 250.[27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu biedrībai „Šķēdes 15", reģistrācijas Nr.40008102091, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parādu par laika periodu no 2010.gada 1.februāra līdz 2014.gada 31.decembrim EUR 1077,27 (viens tūkstotis septiņdesmit septiņi *euro* un 27 centi), likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2010.gada 1.marta līdz 2014.gada 31.decembrim EUR 49,34 (četrdesmit deviņi *euro* un 34 centi), tiesas izdevumus EUR 166,29 (simtu sešdesmit seši *euro* un 29 centi), ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR

99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un 60 centi).

Noteikt biedrības „Šķēdes 15", reģistrācijas Nr.40008102091, tiesības saņemt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par laiku līdz sprieduma procentus – 6 % apmērā gadā no piedzītās parāda pamatsummas – EUR 1077,27.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,21 (seši *euro* un 21 cents).

Noteikt, ka atbildētājs spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu, ievērojot Civilprocesa likuma 440.^{4}pantā noteikto, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese L.Jansone